

Premieră
la Măgurele

eveniment **5**

Conacul Hagi
Theodoraky/
Dispariția unui
monument
cultură **9**

Snagov - Pe
malul lacului
de poveste

10-11

condeie Ilfovene

Nr. 28 | ianuarie 2020 | Publicație de cultură

15 IANUARIE

**Ziua
Culturii
Naționale**

Otopeni. Gala Excelenței
în Educație Ilfov, 2019

De la „Stelele uzinei” la „Savoy”

Îmi aduc aminte că în anul 1967 când am înființat din proprie inițiativă Cineclubul Faur-film, cu sprijinul sindicatului din fosta întreprindere 23 August din București, i-am cunoscut pe membrii formației de muzică „Stelele uzinei” care, din motive politice, s-au rebotezat în formația „Portativ”. Ei erau încadrați în uzină la Serviciul Administrativ pe diferite funcții de unde își luau salariile, dar făceau și muzică ușoară. Sindicatul avea în grijă toate formațiile artistice din uzină: carul, brigada artistică, muzica populară, dansuri populare, cineclubul, sculptură, cercul literar și de muzică ușoară, de care răspundea resortul cultural. În octombrie 1967 l-am cunoscut pe Marian Nistor, când i-am propus să facem un film muzical, ca prim film al cineclubului, pe un format de 8 mm. După multe filmări făcute prin „peisajul” din uzină, filmul a fost un mic eșec din cauza mijloacelor tehnice de amatori și din imposibilitatea sincronizării dintre film (image-sunet) și megafon, dar și a unor erori de filmare. De! Era prima încercare de a face film de către cineamatori aflați la început de drum.

Marian Nistor, totuși, a fost optimist vizionând primele imagini, încurajându-ne pentru viitor și înțelegând amatorismul

nostru. Anii au trecut și formația și-a adunat în palmares zeci de spectacole, având în componență instrumentiști foarte buni, cu un repertoriu interesant și cu un public foarte numeros.

Datorită ambițioșilor instrumentiști și a dăruirii pentru perfecțiune, formația condusă de Marian Nistor a fost cooptată în anul 1969 de ansamblul UTC, devenind cunoscut în România sub numele de „Savoy”. Răsfoind după ani de zile un ziar central din colecția mea, am găsit câteva pagini despre „Savoy”, noul nume al formației, un nume acum uitat sau neștiut de generațiile tinere.

În 2014, prin vară, m-am întâlnit întâmplător prin zona Căii Moșilor cu Marian Nistor și, la o bere, am depănat amintiri din uzină, de la spectacole, turnee și despre filmul ratat de cineclub, am făcut haz de amintirile acelor filmări care au avut loc prin uzina 23 August.

Mi-a povestit și el de turneele cu Teatrul Tănase, turneele cu Teatrul din Galați și cel din Ploiești. Din ziar am mai aflată: „Cu ansamblul UTC am avut un loc stabil pentru a face repetiții extraordinar de importante. Am avut spectacole excepționale la Sala Palatului, cu actori de primă mână și cu cântăreți excepționali ai vremii.

Printre actorii cu care am colaborat s-au numărat Dem Rădulescu, Toma Caragiu, Nicu Constantin, George Mihăiță, Florin Piersic și Marin Moraru. Actorul Nicu Constantin a fost un admirator de marcă al formației noastre Savoy care umplea sălile și stadioanele cu spectatori pe unde mergea și ne lăuda că eram serioși și duceam la bun sfârșit tot ce începeam. Înainte de 1989, concertele erau concerte. Ne-am bucurat de mare succes și publicul dădea năvală să ne vadă și cântau cu noi. Dacă ascultați muzica acelor vremuri, remarcată a fost melodia Strada, cu un mesaj și o formă muzicală deosebită”.

Victor COLONELU, regizor

Trupa era formată din Marian Nistor, George Mitrea, Nicky Rotărescu, Ionel Samoilă și Nelu Urban. Alături de ei au mai urcat pe scenă în diverse concerte Angela Similea, Mihai Constantinescu, Corina Chiriac, Margareta Pâslaru, Mirabela Dauer, Benone Sinulescu, Dan Spătaru și Marina Voica. Marian Nistor a colaborat foarte mult cu Corneliu Vadim Tudor, cu textele unor melodii, și a imprimat un disc intitulat „Un poet și un compozitor”. Formația a apărut în emisiuni Radio și de Televiziune, colaborând cu compozitori, precum Jolt Kerestely, Andrei Kerestely, Mircea Drăgan, Alin Constantin, Radu Nistor, Nicu Obedeau,

Jean Dincă, Stoica Lucian, Radu Șerban și cu alții, imprimând împreună 14 albume muzicale. Până în anul 1990 au fost imprimate alte 44 albume. Formația a efectuat în 1979 un turneu în Cuba, dar a câștigat și importante premii la Sofia (Bulgaria) și Moscova (Rusia). Ca melodii importante (șlagăre) au fost: „Mulțumesc iubită mamă”, „Frunza mea albastră”, „Adio, pică-frunza”, „Noapte de mai”, „Lângă tine”, „Într-un sat de pescari”, „Iertările”, „Luntrea”, „Ultimul romantic (II)”, „Iubita mea de peste Prut”, „Andreea”, „Nostalgie” și altele. În 1985, Marian Nistor a înființat trupa „Savoy Junior”, care a strălucit ca o stea în muzica

ușoară românească, având numeroase spectacole și turnee. Marian Nistor a declarat că, fiind prezent la o emisiune la Tele 7 ABC, moderată de Aristide Buhoiu, a cunoscut-o pe Doina Paraschiv. A fost dragoste la prima vedere și cei doi s-au căsătorit, iar după 1990 au trecut la o nouă etapă a muzicii. Savoy a fost o poveste de prietenie și coeziune care i-a ținut uniți pe membrii formației, dar a venit și momentul când fiecare a plecat pe drumul său și așa-vestita trupă „Stelele 23 August”, apoi „Portativ” și în final „Savoy” a lăsat în urmă numai muzică bună și impresii care nu pot fi șterse din memoria milioanei de ascultători. ■

Luceferi ce-am fost

Nicoleta TUDOR

Absoarbe-mă-n noapte, respiră-mă-n tine,
Trezește-mă-n șoapte în toamna ce vine,
Păstrează-mă-n gând, citește-mi iubirea
Din trupu-ți flămând ce-și pierde muțirea

În noapte de toamnă, să pierdem din timp,
Să uit că sunt doamnă, să fii al meu nimb,
În strune de frunză, în corzi de vioară
Să simt că-s pătrunsă, pentru ultima oară

Să nască din noi, din dragostea noastră
Copacii cei goi, în noaptea sihastră,
Și-apoi, vom muri, împăcați cu destinul,
În toamna din zori, ce își cere festinul

Vom pune pe masă iubirile noastre
Căci nu ne mai pasă, noi doi vom fi astre,
Privind din neant cum suntem sorbiți,
Doi aștri nebuni, în toamnă-adormiți

Vom pune pe masă noian de-amintiri,
Căci nu ne mai pasă că nu vom fi miri,
Pierdut-am dorința lumeștilor daruri,
În noapți străluci-v-om, vom fi două faruri

Respiră-mă-n tine, absoarbe-mă-n noapte,
În toamna ce vine, trezește-mă-n șoapte,
Luceferi ce-am fost, căzut-am din nou,
Din nou ne-am întors, în lumescul cavou.

Director al Centrului Județean pentru
Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**
Editor coordonator: **Cătălin DRAGOMIR**
Redactor șef: **George V. GRIGORE**
Redactori: **Cristina ANGHELUTĂ, Anica POPA, Iulia Georgescu, Marius Florin Văduva, Alexandru Leolea**
Foto: **George V. GRIGORE**
DTP: **Dan DULGHERU**
tipar - **www.tipografiaLM.ro**

Tel. **0371.084.001**; e-mail: **condeiilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

Vă informăm că începând cu 7 februarie 2019, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov funcționează la adresa din strada Ernest Juvara, nr. 3 - 5, Sector 6, București, etajul 1, clădirea Consiliului Județean Ilfov.

15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale Eminescu, „omul deplin al culturii române“

Pentru toți românii, oriunde s-ar afla ei, Eminescu este reperul esențial al spiritualității naționale

Despre Eminescu, marele poet român, se crede că s-a spus totul. S-a născut la 15 ianuarie 1850, la Botoșani, și a murit în 1889, la 15 iunie, la București.

Fără îndoială, istoria pune sub semnul îndoielii aceste informații, mai ales data exactă și locul nașterii. Cert este că părinții săi erau Raluca și Gheorghe Eminovici, oameni de vază și cu carte din Ipotești, acolo unde poetul și-a trăit copilăria ca o poezie. Treptat, viața l-a atras în vârtoarea sa nebună. A făcut școala la Cernăuți și tot acolo debutează, la 16 ani, cu o poezie dedicată mentorului mai multor generații de intelectuali români, Aron Pumnul. Peste o lună publică în revista Familia scoasă în capitala maghiară Pesta, de Iosif Vulcan, marele om de cultură român. La nici 20 de ani, Mihai Eminescu circulă în spațiul național românesc, indiferent de frontierele care îl brăzdează.

Se mută la Blaj, stă o perioadă la Sibiu, apoi trece munții în Muntenia, la București. Călătorește prin Valahia mijlocului de secol XIX cu o renumită trupă de actori români, lansează proiecte literare, studiază filosofia și dreptul la Viena, vine la Putna la marele congres al studenților bucovineni. Și-a scris fantastică operă într-o perioadă scurtă, până la 33 de ani, când doctorii constată o degradare consistentă a funcțiilor psihice. Avea să mai trăiască încă 6 ani, până în iunie 1889. Opera sa a uimit și încântat încă din timpul scurtei și zbuciumatei sale vieți. Eminescu este, în primul rând, un poet de factură romantică, dar personalitatea sa este mult mai complexă. A scris mult și în mai multe genuri literare, totul la nivel de geniu. De asemenea, a avut o intensă activitate jurnalistică, fiind un spirit viu și extrem de critic. De mai multe ori s-a spus despre Eminescu că este un jurnalist „năucitor de actual“. Altfel spus, observațiile sale asupra societății omenesci, asupra economiei și politicii acelor vremuri din România, și analiza la care le supune sunt pertinente și după mai bine de un secol. A avut dintotdeauna critici, dar creația sa este apreciată numai la superlativ. A fost numit „omul deplin al culturii române“ și este asimilat spiritului românesc, sensibil, dramatic de multe ori, de o înaltă frumusețe. A inspirat, cu opera sa sau cu propria sa existență, toate genurile creației culturale, de la artele plastice și muzică, la teatru și film. În 2010 s-a luat decizia ca ziua sa de naștere, 15 ianuarie, să fie sărbătorită, în România, ca Zi a Culturii Naționale. Dincolo de Prut, în Republica Moldova, parte istorică a Moldovei în care s-a născut Eminescu, 15 ianuarie este Zi Națională a Culturii. De altfel, pentru toți românii, oriunde s-ar afla ei, Eminescu este reperul esențial al spiritualității naționale, prin tot ceea ce el a scris, ceea ce a gândit și a trăit. Este greu de găsit o modalitate nouă prin care să ne rapotăm la personalitatea sa aproape mitică. De aceea, trebuie să ne întoarcem la Eminescu direct și fără ocolișuri. Și nu o putem face decât citindu-l pe Eminescu, să parcurgem rândurile sale așa cum le-a așternut el și le-a publicat. Modernitatea zilelor noastre ne va permite să alcătuim cât mai bine contextul arderii creatorului și îl vom înțelege mult mai bine pe Eminescu, poetul scriitorul, filosoful, criticul, polemistul, patriotul, omul. A scris despre rostul omului pe pământ dar și despre iubire, a așternut versuri romantice și articole de atitudine, s-a înclinat în fața mamei și a amintirilor copilăriei și i-a înfierat pe politicienii corupți și liderii fățarnici, a povestit despre codrii copilăriei și a creat lumi astrale, odată cu personajele sale. Citind din Eminescu le vom redescoperi pe toate acestea, și ne vom regăsi pe noi înșine, de-a dreapta „omului deplin al culturii românești“.

„Eminescu, cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc“

Criticul literar Titu Maiorescu spunea despre Eminescu: „Pe cât se poate omenesc se prevedea, literatura poetică română va începe secolul al XX-lea sub auspiciile geniului lui și forma limbei naționale, care și-a găsit în poetul Eminescu cea mai frumoasă înfăptuire până astăzi, va fi punctul de plecare pentru toată dezvoltarea viitoare a veșmântului cugetării românești“.

În cartea dedicată vieții lui Mihai Eminescu, **George Călinescu** a scris: „Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate, și câte o stea va veșteji pe cer în depărtări, până când acest pământ să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeva subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale“. **Iar Tudor Vianu** aprecia: „Eminescu n-a trebuit să lupte cu limba, i-a fost de ajuns să se așeze în curentul limbii și să-și înalțe pânzele în direcția în care sufla duhul ei“. **Lucian Blaga** vorbea, în „Spațiul mioritic“, despre „Ideea Eminescu“: „Ea este pentru noi, pentru neamul nostru, o idee forță. Nu știu în ce măsură izbutim să o facem să devină idee forță. Pentru creșterea noastră intelectuală, pentru devenirea noastră spirituală, este o idee esențială“.

Sadoveanu exprima foarte limpede această idee: „Să ne aducem pururi aminte de Eminescu, cel mai ales dintre toți scriitorii acestui neam. (...) Sigur, el, care era veșnic obsedat de durată și de continuitate, care a gândit neconștient cum ar putea salva din cele trecătoare ceea ce este românesc, a încercat să salveze ordinea istorică proiectând-o într-o ordine mitică. Numărându-se printre cei mai înverșunați dușmani ai timpului ucigător de forme, Eminescu a găsit un aliat prețios pentru înlăturarea celor două categorii îngrăditoare ale libertății de gândire, timpul și spațiul“.

Referindu-se la Eminescu, poetul **Tudor Arghezi** spunea: „A vorbi de poet este ca și cum ai striga într-o peșteră vastă... Nu poate să ajungă vorba până la el, fără să-i supere tăcerea. Numai graiul coardelor ar putea să povestească pe harpă și să legene, din depărtare, delicata lui singuratecă slavă“.

Cum îl definea **Geo Bogza**? „El e cel care a spus că teiul e sfânt. El e cel al cărui nume nu se cade să fie luat în deșert. (...) El e cel care oricâte desnădejdi ne-ar încerca ne dă temeiuri ca totuși să nu desnădăjduim“.

Pentru **Constantin Noica**, Eminescu reprezenta „omul deplin al culturii românești“. „Cu numele lui magic deschidem toate porțile spiritului. Dar nu e vorba de operele lui Eminescu, de cultura lui, de proiectele lui, de variantele lui, de comorile plutonice reținute sau sistemele de filosofie posibile, e vorba de tot; de spectacolul acesta extraordinar pe care ți-l dă o conștiință de cultură deschisă către tot“.

Dan C. Mihăilescu: „Pentru a fi onești și autentici, când vorbim despre Eminescu, trebuie mai întâi să-l recitim. (...) Un student român la Viena și Berlin, care știa germana și franceza, voia să absoarbă istoria religiilor,

astronomie, filosofie, fizică, etnopsihologie, geopolitică, să facă simultan metafizică și gazetărie angajată. Un suflet romantic dedat armoniei universale, dar pe care malaxorul politicianismului valah l-a spulberat într-o nimicnicie frii sale. Ce lecție mai sublimă și mai tristă, totodată, de românităte se poate închipui?“.

Poetul **Grigore Vieru**, care spunea „Așa cum îl iubesc pe Eminescu, iubesc și lacrima lui“, i-a dedicat o poezie, care pusă pe muzică de Ioan Aldea Teodorovici a devenit, de asemenea, foarte cunoscută și îndrăgită:

„La zidirea Soarelui, se știe,
Cerul a muncit o veșnicie,
Noi, muncind întocmai, ne-am ales cu
Ne-am ales cu domnul Eminescu.
Domnul cel de pasăre măiastră,
Domnul cel de nemurirea noastră - Eminescu“. ■

15

ianuarie

Ziua lui Mihai Eminescu

Ziua Culturii Naționale

Surse: Radio România Internațional, Agerpres

Brănești

„O veste minunată“

La 11 decembrie trecut, la Căminul Cultural din Brănești, a avut loc a X-a ediție a Festivalului de colinde ilfovene „O veste minunată“, eveniment organizat de Casa Corpului Didactic (CCD) Ilfov, în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale (CJCPCT) Ilfov. Festivalul s-a adresat celor mai reprezentative grupuri de colindători ale cadrelor didactice și ale elevilor din Ilfov. După urările de bun venit adresate de directorul CCD Ilfov, Florin Petrescu, și de directorul CJCPCT Ilfov, Alexandrina Niță, Teodora Mândru, din partea Asociației Române pentru Patrimoniu „Artur Silvestri“, a făcut o invitație de descoperire a cărților marelui om de cultură Artur Silvestri. În aplauzele tuturor, profesorul Marius Ovidiu Sebe a urcat pe scenă și a deschis festivalul. A devenit deja o tradiție la CCD Ilfov, ca în preajma sărbătorilor de iarnă, vestea minunată a Nașterii Domnului să fie anunțată de glasurile gingașe ale grupurilor de colindători coordonați de cadre didactice din județ.

O „suită“ încântătoare de colinde

La această ediție s-au înscris 12 grupuri de colindători (310 de copii și elevi) din Brănești, Berceni, Cernica (Bălăceanca), Afumați, Popești-Leordeni, Buftea și Voluntari. Primii au colindat copiii de la cerul de tradiții „Șezătoarea Sânzienelor“

George V. GRIGORE

(coordonator prof. Daniela Dragne), de la Liceul Teoretic „Radu Popescu“ din Popești-Leordeni. Au urmat grupul de colindători „Vis împlinit“ de la Palatul Copiilor și Elevilor din Buftea (coordonator prof. Gabriela Pieptea) și grupul folcloric „Dorulețul“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Berceni (îndrumător prof. Roxana Enache și Ionica Haiducu).

Corul „Anghelos“ de la Școala Gimnazială nr. 1 și Școala Gimnazială nr. 3 Buftea (îndrumător prof. Cristian Gh. Tănase) ne-a bucurat cu prezența și interpretarea deosebită, iar apoi a dat ștafeta grupului vocal-instrumental „Mlădițe“ de la Școala Gimnazială nr. 3 Bălăceanca - Cernica (coordonator prof. Gherghina Oprea). De la Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari a venit grupul vocal „Melodia“, iar de la Școala Gimnazială „Robert Fichoux“ din Voluntari, grupul vocal „Anton Pann“ (coordonator prof. Ion Daniel Șoș).

În ordine, au urcat pe scenă corul „Simfonia“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Afumați (coordonator Adelina Moț), grupul „Kitarrino“ de la Școala Gimnazială nr. 1 Brănești (coordonator prof. Iustina-Daniela Ilie), grupul de colindători „Portativul vesel“ de la Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey“ din Buftea (coordonator prof. Gabriela Pieptea), Corul Psaltic „Sfânta Filofteaia“ al Seminarului Teologic Liceal

Ortodox „Sfânta Filofteaia“ din Brănești (profesor dirijor Ana Maria Catrina (Monahia Anisia) și grupul „Steluțe“ de la Liceul Teoretic „Traian Lalescu“ din Brănești (coordonator prof. Iustina-Daniela Ilie). După premiere a urmat momentul angajaților CCD Ilfov A deschis spectacolul Daria-Andreea Sebem de la Grădinița Afumați, cu spectaculosul „Moș Crăciun cu plete dalbe“, urmată de Florisia Petrescu, clasa a IV-a la Liceul Teoretic „Traian Lalescu“ din Brănești, cu un moment coregrafic

(„Dans de Crăciuniță“). Au urmat Filip Boterez, ca „Ajutor al Moșului“, Silvia Costache, clasa a XI-a la Liceul Teoretic „Traian Lalescu“ din Brănești, cu un „Colind de Crăciun“, Matei Olteanu, clasa a III-a și Adina Olteanu, clasa a VII-a, de la Liceul Teoretic „Traian Lalescu“ din Brănești, cu alt „Colind de Crăciun“, apoi profesorul metodist Simona Luca cu o „suită“ de „Colinde de Crăciun“. „O veste minunată“ ne-au transmis, așadar, în această minunată zi, prin colinde, copiii

din județul Ilfov. Pentru talentul lor și pentru implicarea în păstrarea și promovarea obiceiurilor și tradițiilor românești, Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Ilfov, i-a răsplătit pe cei 310 de copii cu cărți și dulciuri. Partenerul CJ Ilfov în organizarea evenimentului a fost Casa Corpului Didactic Ilfov, care a oferit diplome tuturor participanților. ■

Premieră la Măgurele „Crăciun de poveste“ cu video-mapping

În Piața Centrală din Măgurele a avut loc, în premieră, un spectacol de video-mapping cu tematica sărbătorilor de iarnă. Spectatorii nu doar că au putut urmări un joc de lumini pe

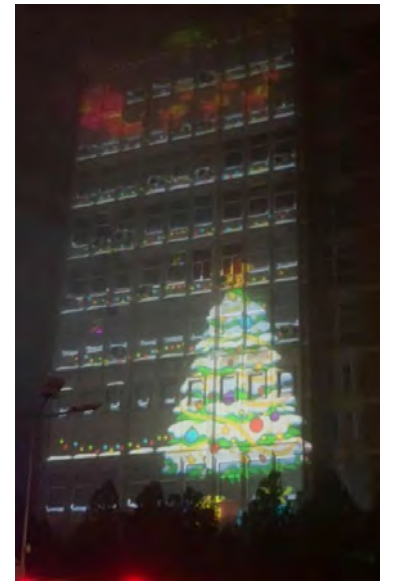
clădirea Institutului de Fizică Atomică, menit să îi introducă într-o atmosferă de poveste, dar i-au putut asculta și pe Fuego, Ion Paladi, Giulia și DJ Project. Giulia, vocea de la DJ Project, a

invitat toată lumea doritoare la show-ul din 20 decembrie 2019, din orașul Măgurele. Evenimentul organizat de Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean

pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Primăria Măgurele, a început la orele 17.30 cu Fuego și a continuat cu sosirea Moșului. De data asta, Moșul s-a adaptat specificului din „Laser Valley” și a fost mai „hi-tech”. Apariția Moșului a fost proiectată la orele 18.15 pe cea mai înaltă clădire din județ - Turnul IFA - (Institutul de Fizică Atomică), care are o înălțime de peste 30 de metri. Pentru că nu mai este la prima tinerețe, Moșul a avut nevoie de ajutorul copiilor care au trebuit să-i cânte colinde. Doar așa bătrânul darnic a prins curaj să coboare de la așa o mare înălțime. Când a ajuns printre copii, Moșul a făcut poze cu cei mici într-o cabină specială și a împărțit multe

dulciuri. Ion Paladi a urcat după Moș Crăciun pe scenă, iar evenimentul s-a încheiat cu DJ Project, în aplauzele tuturor. ■

Au venit colindătorii la Consiliul Județean Ilfov

La 12 decembrie 2019, într-o frumoasă zi, au venit colindătorii la Consiliul Județean Ilfov. Sala pregătită de colectivul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov a primit cu căldură grupul de colindători. Copiii de la Palatul Copiilor și Elevilor Ilfov din orașul Buftea, coordonați de profesorul Gabriela Piepcea, cei care au venit cu obrăzorii roșii de frig și

emoție, au colindat românește, aducând bucurie și emoție în sufletele noastre. Gazda, președintele Consiliului Județean Ilfov, Marian Petrache și

directorul CJCPCT Ilfov, Alexandrina Niță, le-a oferit cărți și dulciuri în dar. „Am venit să colindăm... Florile dalbel!”... ■

Aplauze pentru „Corală Cornățenii”

În dimineața zilei de 19 decembrie 2019 minunații copii din „Corală Cornățenii”, condusă de profesorul Marius Crucianu, directorul Centrului Cultural Cornetu, a prezentat un frumos program de colinde înainte de ședința consilierilor județeni ilfoveni. Copiii au fost răsplătiți cu cărți

și dulciuri din partea Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Au răsunat aplauze și ovații, iar aerul a rămas magnetizat de urările de bine aduse de colindători: „Leru-i Ler și Leru-i Ler”... ■

„Colinde, colinde“ la Dobroești

Concursul județean de colinde ilfovene pentru preșcolari și școlari de la Dobroești „Colinde, colinde” - ediția a II-a, s-a desfășurat la 12 decembrie 2019, la Sala Sporturilor „Unirea”, organizatori fiind Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești și Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale (CJCPT) Ilfov. Prezentatorul evenimentului a recitat pentru început poezia „Colinde, colinde” de Mihai Eminescu, organizatorul, prof. Elena Luminița Pop, și directorul evenimentului, prof. Claudia Stupineanu, urând apoi „bun venit” celor prezenți, copii, elevi, profesori și oficialități.

Ne-au urât 352 de elevi din Ilfov

Colindătorii, grupați în 22 de formații, s-au pregătit încărcăți de emoție. La început au cântat grupele de preșcolari. Prima a fost grupa mare de la grădinița „Kermit” din Dobroești („Brosuțele vesele”), cu colindul „Sus, boieri, nu mai dormiți” (îndrumători Andreea Doinița Buzera și Ana-Maria Anghel), apoi grupa mijlocie de la Grădinița „Rița Gărgărița” din Brănești („Colindă-

torii”) cu „Deschide ușa creștine” și „Iată, vin colindătorii!” (coordonator Valentina Radu). „Scoală gazdă din pătuț” și „Ler-i, Ler, dalbe flori” au interpretat cei de la grupa mijlocie de la Grădinița „Rița Gărgărița” din Brănești („Voiniceii colindători”; coordonator Maria-Magdalena Grigore). Apoi au cântat „Colindătorii veseli”, copiii de la grupa mare de la Grădinița nr. 1 Dobroești (coordonator Florentina Tapirdea). Grupul de colindători „Florile dalbe”, de la grupa mare a Grădiniței nr. 2 din Dobroești, a interpretat „Prima zăpadă” (coordonator Mădălina Elena Dumitrașcu). Grădinița nr. 3 Fundeni/Dobroești a fost reprezentată de „Micii colindători” (4-5 ani), care au interpretat „Steaua sus răsare!” (îndrumător Raluca Pârjol și Niculina Nedelea). „Albinuțele” (4-5 ani) de la Grădinița „Căsuța copilăriei” din Buftea au urât „Bună dimineața, la Moș Ajun!” și „Scoală gazdă din pătuț” (coordonatori Gabriela Chițu și Cătălina Ghiță). „Grupul colindătorilor” (5-6 ani) de la Grădinița „Căsuța copilăriei” din Buftea a urcat pe scenă cu colindul „În seara de Moș Ajun” (coordonatori Georgeta Gavrila și Elena Bucurescu). Grădinița „Căsuța copilăriei” din Buftea a

mai fost prezentă cu grupul „Steluțele” (4-5 ani), în interpretarea căruia am ascultat melodiile „Altfel de colind” și „Zurgălăi” (coordonatori Bertha Luisza Măstase și Elena Florina Păun). De la Grădinița nr. 2 Afumați au venit „Colindătorii veseli” (4-5 ani) care au interpretat „Colind” (coordonator Luminița Nica). Grădinița nr. 4 Afumați a fost prezentă prin „Căprițele de la Afumați” (4-5 ani), care au prezentat „Capra” (îndrumători Mirela Ștefan și Alexandra Pascale). Grădinița nr. 2 Fundeni - Dobroești, cu grupul „Florile dalbe”, a cântat „Sus boieri”

(după Ch. Cucu) și „Sorcova” (coordonator Elena Luminița Pop). După o binemeritată pauză a urmat Corul de copii „Xara - Periș” (coordonator și dirijor Dumitru Cătălin Rabușapcă), de la Liceul Teoretic nr. 1 Periș, cu o suită de colinde („Astăzi s-a născut Hristos”, „O, ce veste minunată!”, „Iată, vin colindătorii!”, „Sus boieri, nu mai dormiți!”, „Steaua sus răsare”, „Sorcova”, „Tu sceni dale stele”, „Feliz navidad”, „Jingle bells”). Corul „Doina” al claselor V-VIII de la Școala Gimnazială nr. 2, Fundeni - Dobroești (coordonator Nicușor Preda) a interpretat „Sus boieri!”, „Scoală gazdă din pătuț!”, „Iată, vin colindătorii!”, „Steaua sus răsare!”, „La poartă la Ștefan Vodă”, „Asta-i casa cea frumoasă!” și „Colindă”. Au urmat grupele de școlari, începând cu corul claselor 0-IV „Flori de mlaștină” de la Școala Gimnazială nr. 1 Buftea (coordonatori Valentina Marcu, Andreea Burtea și Mariana Tănase), cu trei colinde cunoscute. Corul „Mlădițe afumățene” (învățămant primar) de la Școala Gimnazială nr. 1 Afumați

(coordonator Natalia Stancu), a interpretat „Am pornit cu colindul” și „Ța, ța, ța, căpriță, ța!”. Grupul „Mugurașii” (învățămant primar) de la Școala Gimnazială nr. 1 Afumați (coordonat de Valentin Diaconu și Teodora Marcu) a interpretat „Alfel de colind” și „Poveste de Crăciun”. Grupul „Izvorășul” de la Școala Gimnazială nr. 1 Dobroești (coordonator Valentina Sava) a cântat „Deschide ușa creștine” și „Scoală gazdă din pătuț!”. De la Școala Gimnazială nr. 1 Pantelimon, grupul de „Mugurașii” (învățămant primar; coordonator Loredana Maican) ne-a încântat cu „Colindăm, colindăm iarna”, „Ce-ați văzut păstori?” și „Bună seara-n toată casa!”. Grupul „Țărănușii” (clasa a III-a B; coordonator Gina Voicu) de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni-Dobroești a interpretat „Asta-i casa cea frumoasă!”, „Viflaime, viflaime!” și „Rămâi gazdă sănătoasă!”. Grupul „Colindătorii voioși” (clasele a II-a B și a IV-a A; coordonator Georgiana-Luminița Constantin), a urcat pe scenă cu „Colind de iarnă” și „Muruș, Mărgăritar”. Clasa pregătitoare de la Școala Gimnazială nr. 2 Fundeni - Dobroești (coordonator Mirela Florentina Tane) a cântat „Pe podele de nuiel”. „Buburuzele vesele” de la Clasa a III-a A a Școlii Gimnaziale nr. 1 Brănești (coordonator Roxana Geambașu) au venit cu „Altfel de colind” și „Urare de sărbători”. O nouă pauză a făcut ca spectatorii prezenți să se bucure de reîmprospătarea forțelor necesare celei de a treia părți de spectacol, început de „Psaltii din Dobroești-Fundeni” de la Biserica Fundeniei Doamnei (dirijori și coordonatori Alexandru Silviu Comnea, Marius Costache și Rafael Biciin), cu un „Program de colide tradiționale”. Nu în ultimul rând au interpretat Ema Stoican - „Colinde de Crăciun” și Patricia Giubalcă - „Colide și Căntece de iarnă”. Între timp, juriul a deliberat și a urmat premiarea grupurilor de colindători câștigătoare din acest an. Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, a oferit daruri micilor colindători. În cadrul evenimentului au urcat pe scenă 315 elevi concurenți și 36 de elevi invitați. ■

George V. GRIGORE

Otopeni. Gala Excelenței în Educație Ilfov - 2019

George V. GRIGORE

Cei mai buni elevi din Ilfov și profesorii lor au fost premiați, la 19 decembrie 2019, la Gala Excelenței în Educație, un eveniment care s-a desfășurat la Centrul Cultural „Ion Manu” din Otopeni. Șaizeci de copii din școlile și liceele ilfovene au obținut locuri pe podium la olimpiadele și concursurile naționale de matematică, geografie, fizică, chimie, pictură sau port popular.

Elevii au primit diplome, dulciuri și bani - între 500 și 1.000 de lei -, în funcție de concursul la care au participat, iar profesorii lor sume între 1.000 și 1.500 de lei.

De asemenea, au fost premiați elevii și tinerii din trupa de teatru Bastion din Buftea, coordonați de regizorul Salex Iatma, care au obținut Marele Premiu la Festivalul Național de Teatru de la Timișoara și Premiul I la Festivalul Internațional de Teatru de la Bacău. Evenimentul a început cu un formație „Mezzo Forte Soul Muzic Otopeni”, care a încântat publicul, apoi elevul Damian Ciortan, de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni, a susținut un miniconcert la pian.

Alexandrina Niță, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale (CJCPCT) Ilfov:

„Înțelegem cu toții, părinți, elevi, profesori, întreaga societate că educația este esențială, că reprezintă baza dezvoltării economice și sociale. Excelența în educație, însă, este performanță în domeniu, competență, implicare, pasiune și nu în ultimul rând efort din partea profesorilor și elevilor lor. Pentru că suntem mândri

de elita ilfoveană, autoritățile județene și domnul președinte Marian Petrache ne-au propus organizarea unei prime Gale a excelenței în educație, pentru a putea exprima aprecierea și prețuirea pe care o avem față de școala ilfoveană, atât elevi, cât și profesori”.

Marian Petrache, președintele Consiliului Județean Ilfov: „Voi, copii, ați demonstrat că se poate: cu implicare și seriozitate, cu multă muncă ați reușit să aveți rezultate de care sunt mândri părinții voștri, comunitățile voastre și noi toți. Dumneavoastră, domnilor profesori, cu răbdare și dăruire le-ați insuflat pasiunea dumneavoastră și i-ați antrenat pentru reușită. Împreună ați făcut performanță. Voi ne-ați determinat pe noi, Consiliul Județean, ca printr-un mic gest să premiem munca voastră și să vă arătăm recunoștința”.

A urmat festivitatea de premiere, apoi grupa de mici balerine „Monique” de la Centrul Cultural „Ion Manu” din Otopeni, a emoționat întreaga sală prin momentul său artistic.

Organizat de CJCPCT Ilfov, având ca principal partener Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Centrul Cultural „Ion Manu” din Otopeni, evenimentul, aflat la prima ediție, a fost un succes. Au mai fost prezenți prefectul de Ilfov,

Daniel Tudor Zamfir, inspectorul școlar general al ISJ Ilfov Adriana Stoica și inspectorul școlar general adjunct al ISJ Ilfov, Cristina Ghiță.

Cei 60 de olimpici și 40 de profesori premiați vor deveni, astfel, un reper al generației de mâine, performanțele lor ridicând ștacheta în toate domeniile. Pe parcursul manifestării, pe ecranul de proiecție au rulat mesaje privind importanța educației și excelența în educație.

Tot în cadrul evenimentului au fost expuse, în foaierul sălii Centrului Cultural „Ion Manu” din Otopeni, lucrările de artă ale elevilor olimpici, câștigătoare la Olimpiada Națională „Meșteșuguri artistice tradiționale” de la Sibiu. La sfârșit au urcat de scenă membrii Ansamblului Folcloric „Perinița” de la Centrul Cultural „Ion Manu” Otopeni, coordonat de Liliana Comana. Aplauzele numeroase și ovațiile au ridicat întreaga sală în picioare. ■

„Obiceiuri și tradiții de iarnă” în localități ilfovene

Proiectul cultural „Obiceiuri și tradiții de iarnă”, coordonat de Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu primăriile localităților Glina, Gruiu, Berceni și Vidra, s-a desfășurat în zilele de 17 și 18 decembrie 2019. În cadrul școlilor gimnaziale au avut loc manifestări artistice legate de obiceiuri și tradiții de iarnă. Spiridușul lui Moș Crăciun a întâmpinat invitații, a coordonat jocurile și concursurile. Coregrafiile copiilor au fost conduse de trei personaje specifice Crăciunului.

A existat și un atelier de creație, numit „Fabrica de turtă dulce”, unde doritorii au putut crea și gusta din figurine de turtă dulce. Cine a fost mai curajos a trecut la „pictură pe față”, sau la „baloane modelabile”.

Piesa de teatru pentru copii „Rudolf s-a rătăcit” și spectacolul interactiv „Știința distractivă” au atras curioșii. Într-un decor de poveste, de unde nu a lipsit „Casa lui Moș Crăciun”, s-au oferit daruri celor mici, constând în cărți și dulciuri. Muzica de colinde a însoțit aventura noastră în Țara lui Moș Crăciun pe întreg parcursul. Au fost prezenți copii, cadre didactice, directori, primari. Toți, împreună, pentru bucuria copiilor! ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

„Viză pentru Gulag“ la Fortul 13 Jilava

O întâlnire cu o expoziție, o carte și un film despre prigoana din România comunistă

„Viză pentru Gulag“, după 30 de ani de libertate. 30 de ani de la căderea comunismului. Știu că sună nu știu cum, dar... A existat o incursiune în istorie, la 20 decembrie 2019, la Fortul 13 Jilava (jud. Ilfov), una dintre mai cumplite închisori comuniste. Memorialul Gherla. Temnița de la Jilava. Fortul 13.

Iată locul de întâlnire care a fost propus pentru sfârșitul anului trecut. O întâlnire cu o expoziție, o carte și un film despre prigoana din România comunistă. Și, dacă ați avut și un răgaz, o discuție cu și despre foști deținuți politici de aici. O zi în temnița de la Jilava. Chiar dacă acum, când s-au împlinit trei decenii de la căderea comunismului, poate vi se pare că e oarecum firesc ca acest lucru să fie posibil, evenimentul din 20 decembrie 2019 s-a dovedit a fi unul extraordinar. Nu numai pentru mărturiile aduse drept dovadă, ci și pentru întâlnirea cu labirintul subteran al Fortului 13. Aici s-au putut vedea fișele matricole ale deținuților politici, a avut loc lansarea celei de-a treia ediții a cărții Doinei Jela, „Drumul Damascului. Spovedania unui fost tortionar“, vizionarea filmului „Între chin și Amin“ de Toma Enache (filmă chiar în locurile care au putut fi vizitate, în prezența regizorului și a câtorva dintre actori), discuțiile cu deținuții politici (în frunte cu Octav Bjoza, președinte al Asociației Foștilor Deținuți Politici din România) sunt experiențe legate inextricabil de suferința din temnițele comuniste.

Credem însă că cel mai important ingredient a fost disponibilitatea dumneavoastră de a primi, asculta și vedea aceste mărturii. Pentru aceasta vă mulțumim. „Viză pentru Gulag“ e primul gest de comunicare al proiectului „Memorialul Jilava“, inițiat de „Asociația Memorialul Gherla“, „Asociația de Istorie Recentă și Dezvoltare Urbană“ și „Fundația Gulag“.

Întâlnirea din 20 decembrie de la Penitenciarul Jilava a fost cea de a doua ediție a seriei de expoziții „Viză pentru Gulag“, după cele cinci evenimente organizate în primăvara lui 2019 de „Asociația Memorialul Gherla“ și „Fundația Gulag“ în județele Cluj și Alba. Și toate acestea în memoria lor, pentru memoria noastră... ■

Bisericuța părintelui Valerian (actorul Dragoș Pâslaru) are nevoie de ajutor

Părintele Valerian, fostul actor Dragoș Pâslaru, s-a mutat la un schit din județul Vâlcea, unde are nevoie de ajutor pentru restaurarea lăcașului de cult. Până în anul 1990, Dragoș Pâslaru era cunoscut drept un actor de mare perspectivă, dar imediat după Revoluție acesta a luat decizia de a renunța la scenă, optând pentru viața monahală. În 2016, la 65 de ani, Dragoș a fost hirotonit preot, după multi ani de nevoiță la Mănăstirea Pătrunsa și în peșterile ascunse ale Builei - Vânturariței.

În prezent, părintele Valerian încearcă să restaureze o biserică monument istoric și să întemeieze o mănăstire, iar pentru aceasta are nevoie de ajutor. Biserica este micuță, construită pe la 1800, dar e foarte frumoasă și poate fi salvată. Ea se află în cătunul Țânculești, care ține de satul Vătășești, comuna Golești, din județul Vâlcea. Părintele este acolo, locuind într-o baracă improvizată lângă biserică. Deocamdată nu sunt chilii. În cătun mai locuiesc patru familii, acest loc fiind izolat față de sat. Deși părintele nu a cerut ajutor, există o propunere ca să fie ajutat cu bani și alimente. Pe lângă cei care vor să doneze, se încearcă a se face o echipă care să parcurgă pe jos drumul anevoios pentru a-i duce cele necesare. Biserica de zid cu turlă „Buna Vestire“ - „Sfântul Ioan Botezătorul“ este declarată monument istoric. Ea se află în satul Vătășești - Țânculești și este ctitorie din anii 1803-1805 a preotului Constantin și a lui Iftenie. Biserica, fiind declarată monument istoric, nu poate fi restaurată fără autorizație de construcție și cu aviz de la Ministerul Culturii. Părintele Valerian Pâslaru este un călugăr cu o viață deosebită, întâlnirea acestuia cu părintele Ghelasie Gheorghe de la Mănăstirea Frăsinei făcându-l să părăsească actoria și să îmbrățișeze călugăria.

Părintele Valerian este actorul român Dragoș Pâslaru, renumit mai ales pentru interpretarea personajului Horia Sima, din filmul „Drumeț în calea lupilor“, filmat în 1988.

Dragoș Pâslaru s-a născut în 1951. După ce își termină studiile, ajunge actor pe scena Teatrului „Nottara“ din București. În urma căsătoriei cu o scenografă, tânărul va avea un fiu. Filmele care l-au făcut cunoscut pe actorul Dragoș Pâslaru sunt: „O lacrimă de fată“ (1980), „Pruncul, petrolul și ardelenii“ (1981), „Secvențe“ (1982), „Singer de cart“ (1983), „Ochi de urs“ (1983), „Întoarcerea din iad“ (1983), „Umbrele soarelui“ (1986), „Drumeț în calea lupilor“ (1988), „Șobolanii roșii“ (1990), „A unsprezecea poruncă“ (1991), „Balanta“ (1992), „O vară de neuitat“ (1994), „Domnișoara Christina“ (1996), „Capul de zimbru“ (1996) și „Femeia în roșu“ (1997).

Din cauza protestelor sale împotriva noii conduceri instalată după 1989, autoritățile l-au numit pe acesta legionar. Astfel, o fotografie cu Dragoș Pâslaru, îmbrăcat în haina specifică Gărzii de Fier, a fost larg răspândită în acea perioadă, fără a fi menționat cătuși de puțin faptul că fotografia era luată din filmul „Drumeț în calea lupilor“, în care actorul a jucat rolul lui Horia Sima.

În zilele de 13-15 iunie 1990, actorul Dragoș Pâslaru a protestat în Piața Universității împotriva regimului nou instalat, drept pentru care a și fost crunt bătut de mineri, care l-au recunoscut pe acesta după fotografia amintită. În urma bătăilor suferite de la mineri, în dimineața zilei de 14 iunie, actorul a intrat în comă câteva zile. După ce și-a revenit, tânărul a simțit chemarea înaltă a unei trăiri monahale. Astfel, în 1990, la 39 de ani, actorul Dragoș Pâslaru intră în Mănăstirea Frăsinei, cunoscută

drept „Athosul românesc“. Când autoritățile i-au cerut să le spună tot ce știe despre evenimentele din iunie 1990, în vederea tragerii la răspundere a celor care l-au maltratat, acesta a spus: „Am luat coarnele plugului dumnezeiesc și sufletul meu a iertat tot“. Ajuns în mănăstirea vâlceană, tânărul a fost luat în grijă de părintele Ghelasie Gheorghe. În perioada în care acesta a fost frate de mănăstire, el a fost numit Vasile, abia după tunderea în monahism fiind numit Valerian. În mănăstire, fratele Vasile a fost rânduit în mai multe ascultări, după cum urmează: îngrijitor de animale, bucătar și șef al cancelariei monahale.

Pentru donațiile necesare renovării bisericii și construcția așezământului monahal sumele pot fi transmise în următoarele conturi bancare: Donații în lei: Cont RO 23 BRDE 390 SV 55879473900, titular cont Pâslaru Dragoș-Vasile. Donații în lei Cont RO 83 BRDE 390 SV 562 080 73900, titular cont Mănăstirea Sfântul Mucenic Filimon. Donații în dolari Cont RO 09 BRDE 390 SV 562 085 83900, titular cont Mănăstirea Sfântul Mucenic Filimon. Donații în euro: Cont RO 05 BRDE 390 SV 562 086 63900, titular cont Mănăstirea Sfântul Mucenic Filimon. ■

George V. GRIGORE

Grădiștea

Conacul Hagi Theodoraky și drumul său spre ruină

✍ George V. GRIGORE

Conacul Hagi Theodoraky (Tudorache) din comuna Grădiștea este situat la sud de lacul Căldărușani, lângă Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, pe strada Bisericii Maxineni nr. 10. Conacul este o clădire din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Acesta a fost ridicat cu destinația de reședință de vară a familiei Theodoraky, de către arhitectul Ruher, în 1896. Familia Theodoraky (Tudorache) păstrează moșia și conacul până în anul 1949. Proprietatea este naționalizată prin Decretul nr. 83/1949, iar până în 1953, conacul și parcul au rămas în gospodăria colectivă a satului Grădiștea. Între anii 1953 și 1974, conacul a fost destinat școlii satești (mulți dintre localnici își amintesc că în copilărie școala lor avea candelabre), iar după ridicarea noului imobil pentru școală, conacul este transferat în administrația Transcom, în februarie 1976, iar aceasta a înființat aici Autobaza Coloana 7, care a funcționat până în 1988. Deși a fost clasat de Direcția Județeană pentru Cultură Ilfov în anul 2010 și înscris în Lista Monumentelor Istorice din 2015, nu i s-au asigurat paza și protecția necesare de către administratorii săi, ajungându-se astfel la o stare avansată de degradare și chiar la dispariția sa totală.

Primele magazine ambulante (tip căruță cu marfă) au fost create la inițiativa lui Hagi Theodoraky

Dacă privim în timp, în 1892, moșia de la Măxineni cu o suprafață de „435 ha, din care 210 erau cultivate, 40 erau sterpe, 50 islaz, iar 135 pădure”, era parte din plasa Mostiștea, comuna Greci, actuală Grădiștea (județul Ilfov). Fără să fie impozantă, reședința Theodoraky (conacul Tudorache) impresiona prin jocul dintre piatra sculptată a ferestrelor cu ancadrame bogat ornamentate și cărămida aparentă, de la fabrica familiei. Atât elementele constructive, decorative și detaliile porticului, cât și silueta casei scării, ce se aseamănă cu un turn, conferea clădirii distincția și eleganța sfârșitului de secol al XIX-lea. Pe peretele de la intrare o placă decorată atesta că a fost construită de G. Hagi Theodoraky, în 1896, după planurile arhitectului Ruher. Clădirea avea la parter cinci camere, etajul parțial și mansarda fiind inițial destinate dormitoarelor. Intrarea principală a avut până la un moment dat o ușă somptuoasă din lemn sculptat. Din vestibulul cu luminator se intra în birou, apoi urmau salonul, sufrageria cu ferestre spre heleșteu și

Foto: volganeagra.blogspot.ro

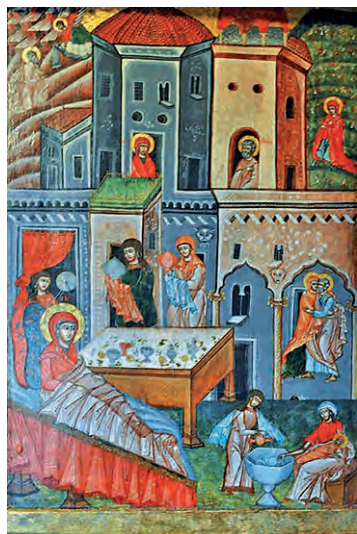
dormitoarele. Era o construcție în stil eclectic de tranziție, la limita dintre eclectic și neoromânesc. Costache Hagi Theodoraky (Tudorache) - cel care a construit conacul de vară al familiei - a avut nouă copii împreună cu soția sa, din care doi au murit de tineri. Printre cei rămași se numără trei fete și patru băieți (Costache, Ghiță, Iancu și Mihalache). Toți s-au ocupat cu comerțul, după ce au făcut practică în prăvălia tatălui lor. El a extins afacerea de „lipscănie”, cumpărând prăvălii și

terenuri prin tot orașul București. Deși nu știa carte, Hagi Theodoraky (Tudorache) și-a creat o adevărată rețea comercială. Peste 200 de negustori erau prezenți în catastiful firmei sale. El a fost chiar și un întreprinzător ingenios în ceea ce privește transportul mărfurilor. Primele magazine ambulante (tip căruță cu marfă) au fost create la inițiativa lui Hagi Theodoraky, afacerea fiind de mare succes. A deținut de-a lungul vieții sale mai

multe proprietăți: o casă din mahalaua Oțetari (care exista până de curând pe str. Italiană 22, acum pe locul ei, după ce a fost lăsată o perioadă în ruină, se înalță o altă clădire); o prăvălie în Hanul cu Tei, dar și Grupul de prăvălii „Hănișorul” de pe Ulița Lipsani (devenit mai apoi Pasajul Comercial) din București (posibil a fi aceeași cu proprietatea arsă la Marele Foc din 1847 și pentru care Costache Hagi Theodoraky obține de la Sfatul Orășenesc autorizație de construire „din nou”). După moartea lui Costache Hagi Tudorache, imobilul „Hănișorul” este moștenit de Eliza Hagi Theodoraky. Clădirea a fost denumită „Hanul Hagi Theodoraky”. Mai erau ale familiei „Banca Costache Tudorache”, dar și alte prăvălii în Cavafii Vechi și o casă în comuna Budeasa din Argeș. Acum câțiva ani mai exista o șansă de salvare a acestui conac din Grădiștea, dar astăzi nu au mai rămas decât pereți prăbușiți, bucăți de temelie și niște cărămizi risipite, din păcate! ■

Icoanele de hram de la biserița schitului Turbatele din Siliștea Snagovului

✍ George V. GRIGORE

Proiectul „Acțiuni de cercetare, inventariere a obiectivelor de patrimoniu material și imaterial, în vederea realizării Monografiei Județului Ilfov”, desfășurat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Institutul Național al Patrimoniului, Protoieria N și S Ilfov, Centrele Culturale Ilfov și realizat de Asociația Gașpar, Baltazar&Melchior/Școala de la Piscu, în perioada mai-decembrie 2019, continuă ca o expediție în căutarea apei vii din poveste.

Așa au fost redescoperite Icoanele de hram cu „Nașterea Maicii Domnului”, de la biserița vechiului schit Turbatele din Siliștea Snagovului. Istoria lăcașului de cult, tănuț în legende și hrisoave, își are începuturile în anul 1539, când pe locul său actual exista un anume schit „Turbatele”. Loc tainic și în același timp misterios, vechiul schit din vremea Postelnicului Constantin Cantacuzino, bunicul matern lui Constantin Vodă Brâncoveanu, mănăstioara în care se zice că maicile puteau vindeca cu descântece turbarea, a fost îngrijită peste jumătate de veac de părintele Nicanor Lemne. Refugiat din Basarabia, părintele Nicanor a scos vechea biserică din cea mai jalnică paragină și i-a fost slujitor devotat până la sfârșit. Astăzi, icoanele de hram cu „Nașterea Maicii Domnului”, realizate în frescă, pe perete, sau direct pe lemn, ne prezintă taina nașterii Celei care a dat naștere Fiului Sfânt pe acest pământ. ■

SNAGOV - Pe malul lacului de poveste

George V. GRIGORE

Zona Snagov se constituie în podoba verde a Bucureștiului, așa cum Budapesta are lacul Balaton, iar Parisul Bois de Boulogne, fiind o largă bază de repere, vestigii și întâmplări istorice, culturale, sociale și mondene. Comuna Snagov este la 28 de km de București, pe DN 1, spre Ploiești. Numele său vine probabil de la „snagă”, cu sens de „putere”, „vlagă”. Comuna este formată din cinci sate: Ciofliceni, Ghermănești, Snagov, Tâncăbești și Vlădiceasca. Satul Vlădiceasca a fost demolat în 1988 și refăcut după 1990. Suprafața comunei este de 8.835 ha, din care teren intravilan peste 1.000 ha, teren agricol 2.860 ha și păduri 3.500 ha, restul ape, stufăriș și drumuri. Satele Snagov, Ghermănești, Ciofliceni și Vlădiceasca sunt amplasate pe malul sudic al lacului Snagov, iar satul Tâncăbești pe malul nordic. În 2011, populația comunei era de 7.272 de locuitori, aflându-se în creștere.

Lacul Snagov este un liman fluviatil, cel mai important de pe cursul inferior al Ialomiței. Pe malurile lui sunt amplasate localitățile componente ale comunei. Acesta are o formă alungită, cu multe golfulețe, având o lungime de 16,5 km, lățime maximă de 400 m, adâncime maximă 9 m, un volum de 17,3 milioane metri cubi, suprafața - 780 ha. Este cel mai mare și mai important lac din Câmpia Română, cu o bogată faună piscicolă (somon, crap, știucă, plătică, biban) și unele specii rare relict ponto-caspice și interesante elemente floristice acvatice - otrătelul (relict terțiar), săgeata apei, nufărul alb și nufărul indian (introdus de om). Pe fundul lacului se dezvoltă o bogată vegetație de brădiș, iar pe luciul plutesc plauri. Lacul Snagov face parte din Rezervația Complexă Snagov. În prezent sunt incluse în ariile protejate 100 ha din lacul Snagov și 10 ha pădure din fostul Codru al Vlăsiei. În zona parcului Snagov există o rezervație științifică pentru protejarea fagului de câmpie. În jurul lacului se dezvoltă întinse păduri de stejar, carpen, tei, frasin, ulm, etc iar fauna este diversificată, predominând cervidele, porcii mistreți, păsări și animale de pădure și de baltă. Insula aflată pe lac și malurile lacului Snagov sunt locuite din neolitic. Comunitățile care s-au dezvoltat sunt în prezent parte a comunelor Snagov, Gruiu și Ciolpani.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna se numea Tâncăbești, făcea parte din plasa Snagov a județului Ilfov și era formată din satele Ciofliceni, Izvorani, Tâncăbești-Filitis și Tâncăbești-Mitropolia, având 1.385 de locuitori și 317 case. În comună funcționau o mașină de treierat, cu aburi, o moară de apă și una cu aburi, o școală mixtă și trei biserici. Satele Ghermănești și Dobroșești aparțineau de Lipia-Bojdani. În 1925, satul Ghermănești fusese alipit comunei Tâncăbești, care făcea parte din plasa Buftea-Bucoveni a aceluiași județ și era formată din satele Ciofliceni, Ghermănești, Mitropolia, Tâncăbești și Filitis. În 1938, satul Dobroșești a primit denumirea Snagov. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul Căciulați, iar în 1960 în raionul Răcari al regiunii București. În 1968 a trecut din nou la județul Ilfov, mai multe comune fiind desființate și comasate pentru a obține structura actuală. În 1981 a fost inclusă în Sectorul Agricol Ilfov, devenit ulterior județ. Mutarea primăriei comunei

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna se numea Tâncăbești

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna se numea Tâncăbești, făcea parte din plasa Snagov a județului Ilfov și era formată din satele Ciofliceni, Izvorani, Tâncăbești-Filitis și Tâncăbești-Mitropolia, având 1.385 de locuitori și 317 case. În comună funcționau o mașină de treierat, cu aburi, o moară de apă și una cu aburi, o școală mixtă și trei biserici. Satele Ghermănești și Dobroșești aparțineau de Lipia-Bojdani. În 1925, satul Ghermănești fusese alipit comunei Tâncăbești, care făcea parte din plasa Buftea-Bucoveni a aceluiași județ și era formată din satele Ciofliceni, Ghermănești, Mitropolia, Tâncăbești și Filitis. În 1938, satul Dobroșești a primit denumirea Snagov. În 1950, comuna a fost inclusă în raionul Căciulați, iar în 1960 în raionul Răcari al regiunii București. În 1968 a trecut din nou la județul Ilfov, mai multe comune fiind desființate și comasate pentru a obține structura actuală. În 1981 a fost inclusă în Sectorul Agricol Ilfov, devenit ulterior județ. Mutarea primăriei comunei

Snagov din localitatea Snagov în Ghermănești s-a făcut după demolarea a peste 400 de case din anii 1980, odată cu proiectul de sistematizare forțată a comunei. Aici se află ansamblul fostei mănăstiri Snagov, monument istoric de arhitectură de interes național, aflat pe o insulă de pe lac, existând de la sfârșitul secolului al XIV-lea. Ansamblul cuprinde biserica „Intrarea Maicii Domnului în Biserică” (1517), turnul clopotniță și o fântână veche. Săpături arheologice relevante au fost făcute în 1933 la Mănăstirea Snagov de arheologul Dinu V. Rosetti. Alte zece obiective sunt incluse în lista monumentelor istorice de interes local. Șase dintre ele sunt situri arheologice - așezarea din marginea sudică a pădurii Scroviștea de lângă Tâncăbești, atribuită culturii Glină din Epoca Bronzului, situl de la Tâncăbești, găsit pe malul nordic al lacului, la marginea estică a satului Tâncăbești, cuprinzând așezări din Epoca Bronzului (cultura Tei) și secolul I î.Hr. (epoca geto-dacică); și cele patru situri de la Vlădiceasca, din diverse puncte. Trei monumente sunt de arhitectură - Biserica „Sf. Nicolae” din Ciofliceni, biserica cu același hram din Ghermănești și hanul din secolul al XIX-lea aflat la Tâncăbești, la kilometrul

32 al DN1. Al zecelea monument istoric, de for public, este cel al eroilor din Primul Război Mondial din Tâncăbești. Atracțiile culturale sunt formate din Mănăstirea Snagov, Palatul Snagov, câteva monumente, Colecțiile Muzeale Snagov, un set de patru tradiții locale (pescuit, împletituri de fibre vegetale, ceramică, țesături tradiționale). Din 2010 s-au deschis „Colecțiile Muzeale Snagov”, recunoscute de Ministerul Culturii (ca parte a patrimoniului cultural). Atracțiile naturale sunt asociate celor două arii naturale protejate, Lacul Snagov și Păurea Snagov, incluse în Rezervația Naturală Complexă Snagov, care cuprinde toate pădurile riverane lacului. Comuna Snagov a devenit destinație turistică din 1931 (cu 20.000 turiști/zi), „stațiune recreativă muncitorească” (până în 1982 s-a ajuns la 34.000 turiști/zi la cele peste 100 de vile și complexuri publice), stațiune climaterică (HG 962/29.12.1994 - după confirmarea existenței apelor termale și finalizarea celor două foraje necesare pentru începerea exploatarei). Apoi, s-a ajuns la „Snagov - stațiune turistică de interes local” (HG nr. 852/2008) cu desființarea taxei de stațiune turistică cu regres și dezmembrare a infrastructurii turistice moștenite, cu sub 100 de turiști reali/zi de weekend.

„Câteva ore la Snagov”

În 1862 Alexandru Odobescu vizitează Snagovul, după care în 1874 scrie „Câteva ore la Snagov”. În 1863, secularizarea averilor mănăstirești determină călugării greci să abandoneze Mănăstirea Snagov, terminându-se monopolul regional legat de evenimentele religioase (mai ales cu taxele mari aferente), permițându-se începerea realizării de biserici în majoritatea comunităților din jurul lacului Snagov. În 1877, la Războiul de Independență, locuitorii din Dobroșești (Snagov sat) au contribuit financiar. Urmează în perioada 1888-1907 o suită de răscoale cu implicarea

populației din întreaga zonă, de la Lipia-Bojdani, până la Tâncăbești - Periș. În perioada Primului Război Mondial, la care au participat mulți localnici, au rezultat mulți morți și s-au repartizat greu și târziu, loturile de pământ promise. Dacă în 1918 apare primul năvod de pescuit pe lacul Snagov, în 1952 devine monopolul statului și se derulează prin ICAB, iar în 1996 încetează din motive neexplicate.

Din 25 iunie 1933 se sărbătorește „Ziua apei”, motiv de a sărbători ziua lacului Snagov. În cel de-al Doilea Război Mondial și-au pierdut viața și mai mulți localnici. La 23 august 1944 mareșalul Ion Antonescu a părăsit Palatul Snagov pentru a merge la București, la cererea regelui Mihai I, unde a fost arestat. Între 1949 și 1962, odată cu Colectivizarea, mulți locuitori din Snagov au fost arestați. Între 1982 și 1989 au fost demolate peste 400 de locuințe în comuna Snagov, iar după 1990 are loc o redistribuire a terenurilor către localnici.

Un moment deosebit este anul 2002, când Guvernul decide să construiască la Snagov „Dracula Park”, proiect anulat în 2006. Legătura Snagovului cu „Dracula” se bazează pe un set de înscrisuri și tradiții locale care susțin că mănăstirea Snagov este locul mormântului lui Vlad al III-lea Dracula.

La Snagov au fost produse și peste 250 de filme, iar în „Colecțiile Muzeale Snagov” sunt prezentate circa 130 de personalități legate de acest loc.

Comuna Snagov este înfrățită cu orașul Sarkad din Ungaria, satul Ciofliceni este înfrățit cu orașul Montreaux din Elveția, satul Ghermănești cu orașul Touen din Belgia, iar satul Snagov cu orașul Le Havre din Franța. În subsolul comunei se află un important zăcămant de apă termală cu proprietăți terapeutice, care poate fi exploatat.

Clădirea în care funcționează primăria, realizată în anul 1989 și dată în funcțiune în 1992, este

situată în Ghermănești. În satul Snagov se află Biserica „Buna Vestire“, în Ghermănești Biserica „Sfântul Niculae“, în Ciofliceni Biserica „Sfântul Niculae“, iar în Tâncăbești Biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena“.

Mănăstirea Snagov sau „Taina unui mormânt voievodal“

Întemeierea localității este legată de construirea Mănăstirii Snagov pe Ostrovul din zona de nord a lacului, care s-a făcut de către primii voievozi de după Basarab, Vladislav sau succesorul său Radu I. Nu este însă deloc exclus ca pe locul așezământului să fi existat altul încă și mai vechi deoarece urmele de locuire de pe Ostrovul Snagovului urcă departe în timp, demonstrând o continuitate de viață impresionantă. Materialul arheologic studiat include mărturii din Epoca Bronzului până în perioada romană, ceea ce întărește ipoteza unei viețuiri feudale timpurii. Aflată pe o insulă înconjurată de ape adânci și încadrată de verdele unei vegetații bogate, Mănăstirea Snagov a fost cel mai important centru duhovnicesc și cultural al Țării Românești al perioadei feudale. Mănăstirea este probabil una din ctitoriile domniei târzii a lui Mircea cel Bătrân, fiind prima dată atestată documentar în 1408. A fost refăcută de mai multe ori, inclusiv de Vlad Țepeș și Mircea Ciobanu. De aceea poate mai este cunoscută în prezent și sub denumirea de „Mănăstirea Vlad Țepeș“. Biserica cea mare a mănăstirii are trei hramuri: „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului“ (hramul inițial, 21 noiembrie), „Sfântul Voievod Neagoe Basarab“ (ctitorul actualei biserici, 26 septembrie) și „Sfântul

Antim Ivireanul (starețul mănăstirii, 27 septembrie). Construită pe un loc străvechi - unde descoperirile arheologice din 1933 au scos la iveală vase din epoca bronzului și a fierului și monede romane și bizantine - mănăstirea, care a fost ridicată pe locul unei străvechi așezări dacice, este una dintre cele mai vechi așezări monahale din zona Bucureștiului. O primă așezare monahală a fost semnalată aici în secolul al XI-lea, care, fiind din lemn, a ars la un moment dat. Prima atestare documentară scrisă datează din a doua jumătate a secolului al XIV-lea, din timpul domniilor lui Dan I (1383-1386) și Mircea cel Bătrân (1386-1418). O consemnare apare la anul 1408, într-un hrisov al domnitorului Mircea cel Bătrân, dar se pare că în anul 1453 Vladislav al II-lea zidește pe malul insuliței un paraclis cu hramul „Buna Vestire“, paraclis scufundat în jurul anului 1600 în apele lacului Snagov, dar ale cărui uși împărătești se păstrează la Muzeul Național de Artă din București. În 1456, Vlad Țepeș hotărăște ca în acest loc izolat să se construiască o închisoare pentru trădători, un zid de apărare, un pod care să facă legătura cu uscatul și un tunel de refugiu pe sub apă. Inițial ansamblul monahal din insulă, ridicat din cărămidă, era înconjurat de ziduri puternice pentru apărare, străjuite de un turn înalt de observare și pază care servea, în același timp, și pe post de clopotniță. Din vechile clădiri, astăzi se mai păstrează numai biserica cea mare, clopotnița, o fântână și o serie de ruine ale chiliilor și ale închisorii de atunci. Mănăstirea Snagovului a servit, pentru o perioadă și ca închisoare de stat pentru boierii trădători. Fiind înconjurată de ape și păduri

dese și întunecoase, insula făcea evadările dificile și foarte rare. Zidurile puternice și străjile aflate în turnul clopotniță se adăugau acestor condiții naturale unice. Biserica actuală, cu hramul „Intrarea în biserică a Maicii Domnului“, a fost construită din cărămidă, în stil bizantin, dar cu elemente decorative în stil românesc, de Neagoe Basarab, între anii 1517-1521.

La 6 februarie 1696 a fost tipărită aici prima carte cu litere latine a epocii limbii române moderne

Valoarea culturală a așezământului sporește în 1643, când Matei Basarab înzestrea așezământul cu o tipografie. În decembrie 1662, aici își găsește sfârșitul Constantin Cantacuzino, căzut victimă a intrigilor boierilor în lupta pentru domnie. Perioada de apogeu cultural a mănăstirii este atinsă în perioada domniei lui Constantin Brâncoveanu, și mai ales în vremea în care stareț al mănăstirii este Antim Ivireanul (1694-1705), ulterior devenit mitropolit al Țării Românești. Brâncoveanu a înființat aici una din tipografiile sale de cea mai bună calitate, cărturarul Antim Ivireanul tipărind, pentru prima dată cu litere mobile, primele cărți în limba română cu caractere latine. La 6 februarie 1696 era tipărită aici prima carte cu litere latine a epocii limbii române moderne, „Orânduiala slujbei Sfinților Constantin și Elena“. Era perioada de avânt al tipăririi cărților bisericești în limbile română, greacă, arabă, slavonă și gruzină, ducând astfel faima meșterilor tipografi de la Snagov până în Grecia, dar și Egipt și în Asia Mică, pe vechiul teritoriu al Geților de Aur primordiali (pelasgii). La Snagov, a fost schit de călugărițe până în anul 1810, atunci când Mitropolitul Filitis I-a desființat, mutând obștea la Mănăstirea Țigănești, iar în anul 1814 un puternic cutremur produce importante stricăciuni bisericii. Documentele mănăstirii consemnează că, la începutul secolului al XIX-lea, a fost planificat ca, în vatra monahală de la Snagov, să se înființeze un

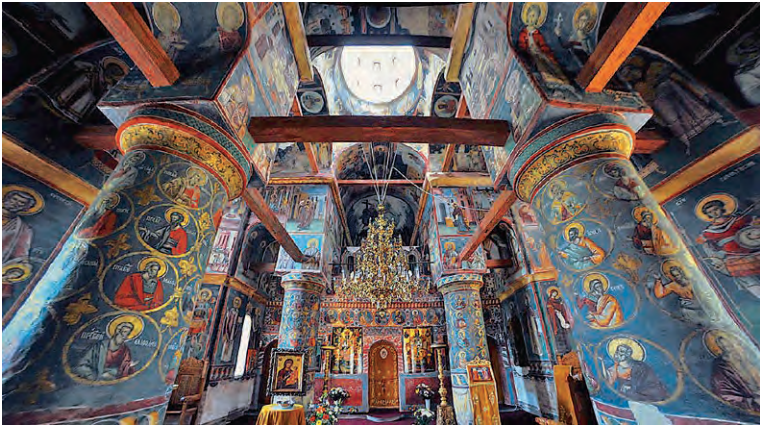

seminar. În 1815, pictura din naos și altar este refăcută de Gheorghe Zugravul, iar în aprilie 1817, mănăstirea era descrisă ca fiind închisă cu ziduri înalte de jur împrejur. La 1835, în mănăstirea de pe insula Snagov s-a înființat o școală de reeducare pentru tineret. În 1840, a fost trecută în rândul mănăstirilor în incinta cărora s-au înființat închisori, iar vechile chilii au fost dărâmate și înlocuite cu clădiri noi, destinate administrării și pazei închisorii. Mănăstirea Snagov deținea o poziție strategică remarcabilă, dată fiind așezarea pe o insulă a unui lac aflat în mijlocul Codrilor întinși ai Vlăsiei, astfel că ea a devenit loc de refugiu și surghiun, unul din exemple fiind înăbușirea Revoluției de la 1848 din Țara Românească, și refugiarea aici a capilor revoluției în frunte cu Nicolae Bălcescu. La 1864, după secularizarea averilor mănăstirești, călugării de la Mănăstirea Snagov au părăsit insula, chiliile fiind demolate, iar ansamblul abandonat în paragină. Locuitorii satelor din jurul insulei, Fundul și Coadele, care mergeau și se rugau în fiecare duminică la biserica mănăstirii, au rugat ca monahii să fie lăsați în continuare să slujească în biserică, iar în martie 1873 ei cer să se repare pe socoteala lor biserica. Abia în 1904, biserica cea mare și clopotnița au fost restaurate, iar în 1940 construcția este grav afectată de cutremur. Un an mai târziu aici aveau loc lucrări de restaurare, un amplu proces de reconstrucție desfășurându-se în vremea patriarhului Justinian, în anii 1966-1967. În anii 1977 și 1986, cutremurele de pământ afectează puternic structura bisericii, însă până în anul 1995 și în perioada 1998-2000, aici au loc ample lucrări de consolidare. În 2010, insula a fost legată de țărm

cu un pod metallic. La 1 octombrie 2016, Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei și al întregului Orient, a așezat piatra de temelie pentru viitorul „Centru de protejare și conservare a patrimoniului cultural al Mănăstirii Snagov din județul Ilfov“.

„Între legendă și adevăr - Mormântul lui Vlad Țepeș“

În naos, în fața ușilor împărătești, se află o lespede funerară presupusă a fi a voievodului Vlad Țepeș, ucis în 1476, în pădurea din preajma Bălenilor (de aceea există și ipoteza că mormântul acestuia se află de fapt la Schitul Băleni, de la Periș). Una dintre legendele locale spune că mănăstirea ar fi devenit faimoasă după presupusa înmormântare a domnitorului Vlad Țepeș în incinta acesteia. Conform legendei, după moartea lui Vlad Țepeș, survenită în urma bătăliei cu turcii din 1476, care îi susținuseră pe Dănești pentru obținerea tronului Valahiei, călugării mănăstirii i-ar fi găsit și ascuns trupul domnitorului, iar apoi l-ar fi înmormântat creștinește după „limpezirea apelor“. În mormântarea s-ar fi petrecut pe ascuns și fără nici un fast, din cauza noului domnitor instalat de turci, care era din familia Dăneștilor. Ipoteza a fost desigur cercetată, dar adevărul nu poate fi încă stabilit cu precizie. Mormântul, care avea piatra funerară de acoperire îndepărtată încă din vechime, conținea osemintele unui bărbat îmbrăcat în straie scumpe. Istoricii însă infirmă „ipoteza Snagovului“ și afirmă cu probe că mormântul său ar putea fi mai degrabă la ctitoria sa de la Comana (Mănăstirea Comana din județul Giugiu). „Falsa legătură dintre Țepeș și Snagov nu are nici un temei“, spune medievistul Constantin Rezachevici. ■

Surse: wikipedia.org; palatulsnagov.ro; infopensiuni.ro; vacanteleluimircea.worldpress.com; snagov.ro; snagovclub.ro; clublacsntagov.ro

Despre eroii martiri ai județului Ilfov

La 18 decembrie 2019, Casa Corpului Didactic Ilfov a fost gazda unei dezbateri intitulată „Decembrie însângerat”, unde au fost comemorați eroii martiri, au fost prezentate fapte de eroism și rememorate întâmplări și evenimente trăite în decembrie 1989. Poate cel mai emoționant moment a fost povestea lui Ionel Dumitru din satul Islaz, comuna Brănești, supraviețuitor, rănit în „Masacrul de la Otopeni”. Acesta cu greu și-a putut controla emoțiile în timp ce relatează prin câte a trecut acum 30 de ani. A avut mare noroc, considerând că în 23 decembrie 1989 s-a născut a doua oară, după ce a fost rănit de șase gloanțe și a scăpat cu viață.

Un deosebit interes au trezit și celelalte prezentări din program: „Să nu uităm... 30 de ani de la Revoluție” prin care profesorul metodist Marius Ovidiu Sebe a prezentat eroii martiri ai județului Ilfov, unele ipoteze cu privire la „De ce s-a tras la Brănești în decembrie 89?” și o analiză a monumentelor ridicate în cinstea eroilor martiri după 30 de ani. Profesorul Nică D. Lupu și-a prezentat două lucrări având ca subiect „Brăneștiul în timpul Revoluției”, în care prezintă evenimentele trăite personal în decembrie '89 și „Durere profundă”, lucrare de proză scurtă, în amintirea

✍️ **Marius-Ovidiu SEBE, profesor metodist CCD Ilfov**

eroului Petre Ionel, care a apărut în Antologia „Rația de libertate”, în 2019, antologie care cuprinde povestirile autorilor câștigători la concursul de proză scurtă – „Revoluția din 1989”, inițiat de revista Arena Literară.

Un excelent proiect educațional cu titlul „30 de ani de la Revoluția Română din 1989”, implementat de Școala nr. 1 Dobroești, au prezentat directorul Teodora Florea și profesorul Vasile Dan Voloșniuc, un exemplu de bună practică bun de implementat în toate școlile din județ. Horia Petrescu, bibliotecar al CCD Ilfov, a prezentat lucrarea „Născută în Timișoara, orașul Revoluției”, prin care a arătat câteva aspecte privind orașul Timișoara și ce a reprezentat acesta înainte de Revoluție, în timpul Revoluției și după Revoluție. Tot cu această ocazie, a amenajat o expoziție de carte având ca subiect „Revoluția Română din 1989, cărți aflate în colecția CCD Ilfov”. A urmat prezentarea cu titlul „Ce a însemnat regimul comunist în România”, susținută de elevul Mihai Răzvan Nedelciu, de la Liceul Teoretic „Train Lalescu”, îndrumător prof. Liliana Băicoianu.

Elevii Ștefan Pal și Mihnea Oane, de la Colegiul Silvic „Theodor Pietraru”, au vorbit de eroii martiri, foști absolvenți ai liceului, iar Marius-Ovidiu Sebe, în final, a prezentat „Povestea eroinei martir de la Afumați, Andreea-Antonia Adjanin”.

Pe parcursul dezbaterilor, o candelă aprinsă în memoria martirilor și un steag decupat în 1989, recuperat de la Școala nr. 1 Afumați, au întreținut memoria auditoriului privind evenimentele de acum 30 de ani. În încheierea activității s-a vizitat expoziția „Muzeul Învățământului Ilfovean”, prin intermediul căreia cei prezenți au făcut cunoștință cu o serie de obiecte specifice școlii românești de dinainte de decembrie 1989. ■

„Atunci și acum”

✍️ **Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov**

Am avut plăcerea să particip la deschiderea expoziției de fotografie „Then and Now - Romanian Perspectives Celebrating 30 years of Transforming Change”, dedicată schimbărilor produse în România de la căderea comunismului. Expoziția, găzduită de Institutul Cultural Român, a fost inaugurată în prezența noului ambasadorul SUA în România, Adrian Zuckerman. La eveniment au participat și președintele interimar al ICR, Mirel Taloș, precum și vicepreședintele ICR, Dan Béla Krizbai.

„Aceste fotografii sunt remarcabile în privința expresivității, a emoțiilor transmise și surprind transformarea României în ultimii 30 de ani.

«Atunci», un termen care trimite la un indice temporal trecut, o imagine alb negru a copilăriei noastre așa cum reiese din fotografii, «acum» - termenul devine sinonim cu libertatea precum numele organizației noastre. Acest «acum» înseamnă un prezent în care învățarea pe tot parcursul vieții, cultura și sportul sunt valori accesibile fiecărui individ. Fotografiile

color coagulează esența libertății în România”, a spus curatorul expoziției, Mircea Șiclovian, director al Asociației Liber la Educație, Cultura și Sport.

„Este o mare plăcere să fiu aici, sunt mândru să fiu aici în calitate de ambasador al SUA în România. Vreau să știți că nu aveți un prieten mai bun decât poporul american, că SUA și România sunt unite în interese comune, sunt legate filosofic, iar SUA au fost și vor continua să fie un sprijin energetic pentru poporul român. SUA apreciază România ca fiind un puternic partener independent, economic și de securitate. Vreau să-i felicit pe toți participanții, toate fotografiile expuse sunt absolut fabuloase. Expoziția servește drept o readucere aminte importantă a evenimentelor în care România a fost implicată în mod dramatic în ultimii 30 de ani. Trebuie să ne amintim și să reflectăm la perioada comunistă, astfel încât să nu mai facem aceleași greșeli”, a afirmat cu acest prilej Adrian Zuckerman, ambasadorul SUA în România. ■

„Upgrade al programului de educație remedială pentru adulți, șansa a doua prin competențe digitale și psiho-sociale europene”. 2019 între Coaching-mania și Moodle-mania în Ilfov

Este cunoscut faptul că programul european Erasmus+ facilitează abordarea unor teme de o necesitate stringentă, într-o manieră inovativă. Prin participarea unor parteneri europeni alături de CCD Ilfov, avem posibilitatea de a introduce noutatea în maniera noastră de lucru.

La Casa Corpului Didactic Ilfov întreg anul 2019 a stat sub semnul atenției către educația grupurilor defavorizate, fie că este vorba de copii sau de adulți. În fiecare dintre aceste ipostaze de vârstă ne raportăm la elevi și la experiența pe

✍️ **Simona LUCA, profesor metodist, promotor Erasmus**

care aceștia o au în școală, la ceea ce ei învață, nu doar sub aspectul competențelor, dar mult mai profund, la modul în care educația le poate transforma cariera, viața. Și chiar ne-am propus un obiectiv mult mai ambițios: să construim un model de abordare a interacțiunii educative prin coaching, pentru ca la final, elevii să aibă resursele pentru o carieră de succes și o viață personală echilibrată și împlinită. S-ar putea spune că ne apropiem de idealul educației, dar noi ne-am propus doar să construim niște instrumente mentale, niște tehnici cu care să îi abilităm pe profesori și elevi. Acesta este planul profund psihologic-filosofic în care am pornit călătoria proiectului nostru Erasmus „Upgrade al programului de educație remedială pentru adulți, șansa a doua prin competențe digitale și psiho-sociale europene”, cu sprijinul financiar al Comisiei Europene.

Primul curs european Erasmus+ la care au participat patru dintre formatorii CCD Ilfov din echipa proiectului - Luminița Zegrea, Alina Căprărescu, Carmen Olaru și Cosmin Codrea - este menit să pună bazele tehnologice ale infrastructurii de training pe care o vom utiliza în cursurile locale de coaching. Ei au participat în perioada 2-7 decembrie 2019 la programul Moodle Learning Management System, la Academia Europass din Florența, Italia. Ei au intrat în tainele designului unui curs Moodle, modalitatea de construire și structurare a materialelor de studiu prin învățarea la distanță, comunicare și moderarea grupurilor de studiu.

Erasmus+

Ce este Moodle? Cum va fi el utilizat de beneficiarii noștri finali: profesori și elevi ilfoveni pentru formarea lor? Moodle reprezintă un mediu de învățare dinamic disponibil ca o platformă digitală. Fondată în 2002, Moodle a fost concepută pentru a oferi educatorilor, administratorilor și cursanților o platformă deschisă, robustă, sigură și gratuită pentru a crea și oferi medii de învățare personalizate. Moodle este un sistem de management al învățării (LMS), care acceptă nevoile de învățare și formare pentru o gamă largă de instituții și organizații de pe glob.

Astăzi, Moodle este cel mai utilizat sistem de management al învățării din lume, cu peste 100.000 de implementări înregistrate la nivel mondial care sprijină peste 150 de milioane de studenți.

Prin înregistrarea pe platforma Moodle, atât profesorii ilfoveni cât și adulții defavorizați din programul „A doua șansă” vor avea acces la un program structurat de coaching facilitat de echipa proiectului, formată la nivel european.

Platforma este disponibilă pentru utilizatorii înregistrați la <https://erasmusccdilfov.moodlecloud.com> ■

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov